Sa Andlege
Ferda-Madur

Skálh. 1694

Landsbókasafn
Íslands

Sa Andlege Ferda-Madur

Pad er,

Ein good Undervijsun/hvornen eirn og sierhver Christenn Madur skal sier haga og hegda so sem eirn Andlegur Ferda Madur.

Prentad j Skalh.
Año 1694.

Sorgaderenn Jacob/ Gen. 47. Sem og eirneñ hinn heilage David/ I Psalm. 39. 14. hafa kallad sig Pilagrima og Ferdameñ/ hvad hid sama Postuleñ Petur kallar oss alla 1. Pet. 2. 11. Par þ eþ vier vilium vera þockn anlegt Reysu Folk Guds/ þa eigum vier med Astund an ad taka Vara a vorre Skylldu.

Eirn

Eirn Ferdamadur er sier vt umñ eirn goodann Fylgiara og Forunaut. Sa allra beste og trvfastaste Fylgiare er Herrañ JESVS Christus/ sem oss Vardveit er ẽ ad oss giater/ þegar vier Sofum/ þvi hañ Sefur ecke/ og ei syfiar hñ/ Ps. 121. Hvar sem þesse Herrañ er/ þar eru og so hans Þienarar/ þeir heilogu Einglar/ sem taka Vara uppa sijnñ Herra. Þeir hafa þylgt þñ gooda Jacob a hans Reisu

z Guds Englar mætti hm̃ hia Mahanaim/ Gen. 31. Svo hefur og Engillenn Raphael verid Stallibroder þess unga Tobiæ/ Tob. 5. En hvor þenan besta Fylgiara Herran JESum Christum med hans heilogum Englum hefur sier nælæga, an sa verdur skyckanlega sig þar til ad bwa.

Einn Erlegur Madur sem hefur langa Reysu þ Hende/ han giorer sijna Skylld fyrst klara / og stiller

sijna

ſyna ſkuldunauta til Frids.

O þu Mañeſkia/ ſem ert Gude ſkyldug uñ þu þuſund Pund/ Matth. 18. 24. Þar uñ attu ad hugſa / og ſeigia niz Poſtulanū Þale/ vier erum Guds Skuldu, nautar. Eñ a medann þu ẽrt ecke ad betala þa Skuld/ þa ſkaltu ſetia Jeſum j Borgun fyrer þyna Synda Handſkript/ hann hefur negidt hana a Kroſſenni/ og yferdreyged hana med ſynu dyrmæta raudlitada Blode.

Hier epter ſkalltu taka þier ſterkan Vara fyrer nſum Synda Skulldum/ og æſtum da Gudrækelegt Lyſperne. Þegar þeir Eingelſku/ ſvo vel ſm adrer christner Men/ vilia taka ſier fyrer Hendur langa Reyſu/ þa giora þeir ſitt Teſtamentum.

O þu Christen Madur/ Radſtafa þu þinu Hwſe/ þvi þu ſkallt deya/ og þu veitſt ecke hvort þad ſkiedur i Dag/ eda a Morgun/ Bepaladu GVDE Kvalld z

Morgñ

Morgun þína Sál. Þu skallt og so Raadstaþa þínu Heimiins Folke/ þad er/ þín um Skilningarvitum / ad þaug sieu under Christi Hl sjónc/ og laate heilagan Anda stiorna sier/ laate ecke þann gamla Adam drottna/ helld dur Krossþeste hann/ og j Taume halldc.

Eirn Ferdamadur hugar sier þyrer Naudsynlegu Reysu Klædnade. Þu mant ecke/ min Brooder/ sumast Ber og Naken / so Guds

Reidennar Stormur hitte
þig ecke / og þu verder ecke
wt af Herberge christeleg-
rar Kyrkiu wteluckter.
JESUS med sinne dyrmætu
Forþienustu er sa allra beste
Klædnadur/ hañ er Nialp-
radesins Klade/og Mottull
Rietttætesins / Esa. 61.
Þetta er sa riette Reysu Kl
ædnadureñ/ j hvørium Mad
ur kañ Øhindradur ad Re-
ysa j giegnum paũ dimma
Daudans Dal. Þetta er sa
riette Sumar Klædnadureñ

hvar

hvar med þu kant þier ad
skyla a mote breñande Guds
Reide. Þetta er sa riette
Veitar Klædnadureñ / sem
þrenar a moote þeim Heivgt
ska Grate og Tañagnysst-
ran. Þetta er sa riette Da
uda Klædnadureñ/ ep þu J,
klæder þig honum a þinne
Dauda Stundu / þa mun
ecke auglysast Vanvirding
þyns Fatleysis/ Apoc. 3.
Þetta er sa riette Hvitldar-
dags Klædnadureñ/ j hvor-
ium þu munt j Eilyþu Lyfe

hallda

hallda eirn Sabbaths Dag epter annañ / Esa. 66.

Pegar Gud giorde vorum fyrstu Forelldrum Klædnad aþ Stinnum / þa hepur hann þar med viliad merkia lata/ad vier skulum Iklæda oss JESV Christi Sakleyse. Þeñan Klædnadenn hlytur þu med Trwareñar Hende ad medtaka/og Iklæda þig hønum.

Eirn Ferdamadur tekur med sier eina goda Kapu/ edur Reysu Kiool/ So skal-

Itu og so

ltu og so taka uppa þig Re„
ysu Kiool/þad er/Guds Ki
ærleika / þesse Kiærleikans
Kapa er so þyck og sterk/ad
hvorke Daude nie Liff/hv„
orke hid naalæga/nie hid o„
komna/eige Nød eda Dypt/
nie nockur ønnur Skiepna
fær oss skiled fra Guds Ki„
ærleika/Rom. 8. I þessū
Kioolnum er gott ad Soþa/
þegar su dynima Daudans
Nooti kiemur/so mattu ligg
ia j Fride/þvi DROTT„
eñ hialpar þier/ Ps. 4. 9.

Eirn

Eirn Ferda Madur tek-
ur med sier eirn goodañ bre-
ydañ Hatt/ til ad klæda sitt
Høfud med / og skÿla sÿnu
Andlite a moote Vedre/ Re-
gne og øfurhita Soolareñ-
ar. Þu mætt og so þá þi
er añañ eins Hatt/ miñ Chr
isteñ Brooder/ z er eirn sodd
añ Hattur/ su edla Þolinn
mæde/ ain hvorrar þu kant
ecke ad þola Freystinganna
Hita/ og þann Hrygdarlega
Krossens Storm/ þetta Ka
uper Þoliñmædiñ ap Gude

med

med Bæneñe/ ſeitu peñann Natteñ uppa pitt Nefud/ z uñvepdu hñ faſt med Bæn„ de Bænareſiar/ og Gudrækn eſiar Jdkan.

Sirn Ferda Madur tekur uppa ſig gooda Reyſu Skoo Þa ſkallu og ſo (ſvo ſem eirn andlegur Reyſu Mad„ ur) uppa þig taka / og eru Þ allra Handa goodar Dyg der/ hvad Poſtulenn Pæll kallar ad gæriga j Andañ/ leggia af Verkenn Myrk„ raña/ og Jklædaſt Nerklad

Eirn Ferda Madur tek-
ur sier sterkañ Stap j Hønd
ellegar gooda Bertu/ hvar
med hañ kuñe sig ad Bern-
da a moote þeim sem hønum
vilia Mein giora. Soddañ
Stap hlyfur þu og so ad ta
ka þier j Hønd/miñ Christ
eñ Brooder. Stapur þesse
er Vonin/Vonen lætur ec-
ke til Skamar verda. Þesse
Stafur er giordur ap Lyfs-
sins Trie/hvort ad er Chr-
istur/uppa hvorn þu skallt

selia allt þitt. Trwnadar-
Traust/ svo verdur þu um-
gyrdur med Mysterium/ San-
leika og Guds Almætte/ svo
sem med þremur sterkum
Nryngum/ uppa það þesse
Vonarefnar Skapur brotne
ecke. Med þessu Skaf kan-
tu ad burt dryfa Samvitsk-
uñar Giellandi Hunda/ og
stockva yþer allar Freysting
aña Grafer. Sverded sem
þu skalt brwka/ er GUDS
Ord/ sem er Sverd Andans
Ephes. 6. Med hvi kan

ſu vel ad veria þig/ a mooſe
Diofulſins Arœſum.

Þegar eirn Ferda Madur
hefur ſig nu ſo tilbreid/ þa
Ferdaſt hann ſiö Veg. Gief
þig og ſo (þegar þu ert ſvo
tilbweñ ſem ſagt er) upp a
Veigeñ/ hvar ad er Chriſt-
ur/ Joh. 14. 6. Briadu
þeſſa þijna Reyſu a Morg-
un Stundu þijns Vr-gdoms
med þvi Madurſamt er ad
Reyſa uñ Middeigid: Nit
anum/ eñ Nytuſamt a Kv-
ölldeñ. Stadnamſtu þar

þyrer

þyrer hia Herranum Christo/a þeim mioda Veigenū: Vfiberdu med Poleñmæde allra Handa Dvedur/ z gacktu unber Lyþsins Trie. Þegar enn Ferda-madur er nu ordeñ þreyttur z Mædd ur a siñe Veggþerdar Reysu þa geingur hann þā ſ eitt Giesta Herberge / endurnærer sig þar z hresser. I Gesta Herberge Christelegrar Kyrkiu/ þiñur þu/miñ Christeñ Brooder / þa allra bestu og Nuggunarrikustu Sal-

arenar Endurnæring j Þre
dikun heilags Evangelij/z
j peirre hæverdugu Kvølld
mæltijd DROTTENS.
Fæd þu Sæler vorar Herra
JESu Christe/ med þinnu
blessada Orde/og þine hei-
logu Kvølldmæltijd/ so sem
med þvi rietta Himna Brø-
aude/so vier mættum þar aþ
hapa alla Sælareñar Heill
z Velferd/z ad Endalokum
um eilijfþt Lijf/ Amen j
Jesu Nafne.

Sa Andlege

Fialla

Madur/

Edur

Þau Naþnþræguſtu
Fioll ſem Neilog Rnning
umgiefur.

Pſalm. 121. v. 1.

Mijn Aug uphef eg upp til Fiallanna / hvadan mier kiemur hialpenn.

Yvi Gamla Testamentenu hafa marger miniestæder Nafner a Fiollunum tilfalled Herrans vor JEsus Christus hefur sialfr .r optsinis a Fiollum umgeingest. A einu Fialle hefur hann bedest fyrer og predikad. A einu Fialle hefur hann Forklarast/ Fangen og Krossfestur ver ed. A einu Fialle hefur hann epter sinna Vpprisu Openberad sig fyrer sinum Lærisveinum. Af einu Fialle uppstie hann til Himna. Par

fyrer

þyrer skulu vier og so lata oss þocknast um Fiolleñ ad tala/og vil eg j þeñan Bæk ling setzsera þang sierleg, ustu Fioll sem Biblian um talar/og þar vi: afs/ þeim Einþzallou til Gagns og Gooda/ Sudrækelegar A, minningar taka.

Þad fyrsta Fialled sem Riftningeñ umtalar/er Fiall ed ARARAT j Armen ia/a hvorru Noa Ork nam Stadar epter Synda Flood ed/ Gen. 8. Hier skalltu nu minast/mun elskulege Chr

risteñ Brod

risten Broder/ hvorneñ þad er a sig komed fyrer Christe-legre Kyrkiu/og eins Riett-trwads Christins Manns Sælu. Þvi so sem Kyrk-eñ stood a audurnæmdu Fi-alle/epter þad hun hafde hr akest j þvi mykla Batnæpl-oode. So er Christeleg Kyr kia opt og tijdum stodd j Mooflætesins og Ossookn-aña Floode/so ad eitt Diup ed fossar hier fram/og ann-ad þar/ Psalm. 42. 8. Sro ad Guds Born hafa

skora

stora Ordsok til ad Andvar
þa og seigia. Minn Gud
Hialpa þu mier/þviad Vat
ned geingur sñ ad miñe Sa-
lu/ Psal. 69. 1. Enn
ORDIeñ þeinker Nad-
arsamlega til siñar Christe-
legrar Kyrkiu z heñar Lima
og vardveiter þa so Volldug
lega / ad Helvitstaña Port
megna eckert a moote þeim/
Matth. 16. 18.

Ein Riettrwud Sal / er
Herrans Christi Verk/ j hv
orre hañ byr/þyrer Trwna

Eph.

Ephes. 3. So sem j sjnu eigen Mustere/ 1. Cor. 3. Pegar hun hefur Herrann Christum jnnieked/ pa hlytur hun ad ganga ut j Sorgareñar Haf/ og pegar hun hefur sro leinge sem Gude pocknast/kafad j pvi Diupe og mykla Krossens Vatne/ pa skal hun umm sydder plyta iast ap peim heilegu Eingum til æskelegrar Nyuldar/ uppa pad heilaga Himna Fialled.

Añad Fialled er MORIA

a hvorium

á hvorriu Abraham / eptet Guds Befalningu / villde Offrá sínum einka Syne Isaach / Gen. 22. 10

Petta Fiall hefur (svo sem sumer halldaz) fitt Nafn afz Remu edr Beyskiu / añ eb hvert vegna þess / ad Abraham hefur Beyskt og Erviðt þalled ad ganga uppa þetta Fiall / til ad Offra sínum Syne / ellegar og so / ad þar hafa vaxed hoopum saman̄ beyskar Jurter / sem er / Myrra / Aloe & Zimet. Pad hefur og so miked þu

ugt þalled vorum Endur-
lausnara ad gaanga uppa
Krossþestingareñar Fiall/a
hvørju hann hefur drucked
beyska Myrru med Galle-
Sumer hallda ad þetta Fi
all hafe sitt Nafn af/Sia
ande/med þvi Abraham sv-
arade Syne sínum / þegar
hañ spurde epter Offrenu-
Gud SJER þar fyr/so sem
og so skiede/ad ORETE-
eñ epter þad hañ hafde re-
ynt hans Nidsne / og sagt
honum fyrer Engeliñ/hañ
skylde ecke leggia sína Hend

á Sveinin

a Sveinenn liet hñ sia eirn Nrwt/ þastañ a Hornunum a Bak sier j einum Ruñe/ hvorium hañ Offrade j sijns Sonar Stad. Nier að hefr ur þetta Fiall þeinged það Nafn/ORDTeñ Sier. Fialled a hvorju Herrann Christur var Krossfestur/ hvort ed ecke lm langt þra Fialtenu Moria/er og svo riett Siovnar Fiall/ því a því er þiñ og miñ Endurlausnare siedur að ellñ Ber og Nakenn a Krossenñ hanng ande/og med Þyrne Koron

adur. Oss verdur og eirn, eñ hier med Aviſsad / hvad Herrañ Christur haſe med ſiñe Pjnu og Dauda oss wt vegad / sem er þetta / ad sa Himneske Faderen vill alſ ta oss auma Syndara j siñe Nad / þar þyrer / miñ Chriſten Broder / eſ þier geing ur stundum a moote / so ver tu Nughraustur / Gud alſt ur þjna Eymd ſ añast þig.

Bad Dridia er Fialled SJNAJ. / a hvorriu Gud wtgaf sitt Logmal / Ex. 19 A þessu Fialle uru mykler

þyrnar

Þyrnar/ ꝛ var miog ordugt uppgongu. Nier med verdur oss Avøssadur/ so vel Logmaalsins Kraptur/ sem þess Veikleike. Logmaalsins Kraptur verdur oss Avøssadur/ j þvi / ad so sem Þyrner enn rysþur og styngur / svo verdur Samvitskañ Mannsins/ fyrer Logmaalsins Yþerstrodslu so sard og stungiñ ad þad giorer Manne verr/ eñ þo hafi være af Þyrnum stungeñ. Þtta hefur David reynst/ og þar fyrer kl-

agar hañ so/ þijn Skeyte þaug standa j mier/ Þs. 38.
Eñ Veikleike Lögmalsins verdur oss Avijssadur j þvi/ ad svo sem Madur hlijtur med storum Erviðismunum og mykillre Mædu/ ad kom ast uppa þetta Fiall. Svo kañ Madur og ecke helldur fyrer Lögmaled ad komast/ uppa þad heilaga Himensins Fiall / med þvi eingenn kañ þad fullkomlega ad upp fylla.

Takid þier nu þyrer Hendur/ miñ

dur min Elskul. Christenn Broober / Kvølld ẽ Morg uneina Andlega Reysu til þessa Fiallsins Sinai / og þenktu um̃ þad sem Gud hefur þier þar Boded og Biþalad / og hvørsu lijted / Jæa / alls eckert þu hefur afþvi hallded / helldur j marg añ Mata Yþertroded / og þar med þorþienad / ad ljska sm̃ Gud wtgafþ sitt Løgmæl j skoorum Skruggum / Reik og Ellde / svo hefur þu vel þorþienad þyrer Yþertrodslu Løgmælsins / ad Gud li-

ete yþer þig rigna Eldi og Breneſteine/ og giæþe þier Dvedur til Launa/Pſ. 11. Fall þu þar þyrer þrañ a þijna Aſioonu til Jardar/ og bid aþ. Niarta / Fader/ eg hefe Syndgad j Himenen og þyrer þier/ og er ecke verdugur þramar meir / ad kallaſt þiñ Sonur/Luc. 15. Eñ Gud vere mier aumum Syndara Lyknſamur, Luc. 18. v. 13.

Þad þioorda Fialled ſem vidþrygt er j Ritningunne/ er Fialled ZION/ hvorf ed

var

var það stærsta z hæðsta af þeim Fiöllum sem læu j Kr-yngum Jerusalem. Á þess su Fialle bygdu þeir Jebusitar eitt fast Slot / og biuggu þar med Fride j langa tíma/þar til um síder David liet það niðurbrióta/ og byggia þar upp eitt Konunglegt Residents Hús med heilum Stað / hvørn hann epter sínu Nafne kallade Davids Stad.

Þetta Fiall Zion er ein þogur Fígura og Fyrer-

myndan

myndan Christelegrar Kyrk
iu. Zion var þad hædsta
Fiall j Jerusalem. Krist-
leg Kyrkia (þo hun sie und
erþryckt) þa skal hun sertast
yþer alla sjna Owine / med
þvi hun upphefur sitt Ni-
arta þra þvi Jardneska / til
þess sem þar uppe er / sem
er Christur / Col. 3. 1.
Zion var þast Slot / og kost
ade miked Ervide / þ ad upp
byggia. Kristeleg Kyrkia er
Grundvollud a þvi Hellu-
biarge og Hyrningar Ste-
ine Herranum Christo / svo

ad Port

ad Port Helvistaña skulu ecke hafa Megn j giegn hęñe Matth. 16. 18. ORDtt eñ hañ elskar Porteñ Zion/ þram yþer allar Tiall dbwd er Jacob. Psal. 87. 2.

So elskar Herrañ Christur sijna Kristelega Kyrkiu/ þvi hun hefur kostad hñ stærre Mædu/ og meira Ervideeñ David kostade Zions Vppbygging/ þvi hñ hefur wtvegad sinn Sæþrud med sijnu eigenn Bloode/ Act. 20. 28. Þegar þu ert nu ordeñ a Fiallenu Zia

nai hrædd

nai hræddur og skielpdur
af Logmalsins Skruggum
og Eldingum / þa gacktu
uppa Fialled Zion / hvadan
þad Nuggunarrijka Evan-
gelium er wtgeinged / og
Vppriettu þig aptur vid
Guds Nad og Mosttun / sem
vm lætur i sijnu Orde og
Nadar Fyrerheitum kungi-
gra allum Sorgande Synd
urum. Fall þu nidur a
Fiallenu ZION til Foo
ta Kongsins Christi / og
Andvarpa med David seig
jande / Myskunna þu mier

Gud

Gud epter þinne Mysku,
seme/ aþmai miſtar Synd-
er/epter þiñe ſtoortu Mysk-
unſeme/Pſal. 51.

Þad Fimta Fialled er
LIBANON/ eitt vtlendt
ægt Fiall j Ritninguñe/ og
þad hæſta j Syria/ 26.
Mylur til Nordurs þra Je-
ruſalem / a hvorriu ad vaxa
mſrg hæa Cedrus Trie/
Myrrha / Aloe / Biſn og
Reykelſe/ og þetta yferþli-
ofanlegt. Mijn Sal/imin-
ſtu nu þijns Freſſara/ um

orn Brwdurenn talar j Lopſ-
kvæde Salom. 5. Mijns
Vinar Mynd er ſem Liba-
non. Og þad er ſatt/þvi ſo
ſem Fialled LIBANON
er þad hædſta Fiall j Sy-
ria/So er Herrañ Chriſtur
epter ſinne Guddoomlegre
Natturu / ſa allra hædſte/
en epter ſijne Mañdoom-leg-
re Natturu er hañ yper all
um Einglum. So ſem Fi-
alled LIBANON gieſur
aſ ſier ſæta Lucket / vegna
þeirra ylmande Kridda/ ſem

þar

þar vaxa. So hefr Herran Christur aþ sier giefed / a medañ hñ umgieckst j Nollo enu/ jlmande Lucrt allra Dygda/og þad hefur vered hñs Fodur Þocknanlegt / Jaa/ ein sæt Lucrt/so s hñ hefur sialfan sig wtgiefed/ Gude til eins Sætleiks Jlms / Eph. 5. 2. So sem Fiallid LIBANON/ er eitt þagurt hvtt Fiall/sem giefur langt þra sier þagrann hvtan Glantz/ vegna þess hvtta Sniovar sm efst sieft

a Fiallenu midt uñ Sumar Tyman/ So er Herrann Christur sa prydaste a med al Mannanna Sona/ Psalm. 45. 3. Nañ er Hvstur/ hreirn og Oplecadur. Epter sinne Gudhomlegre Natturu er hñ Lioome pess eilyfa Liossens/ Sap. 7. 26. Eñ epter sine Mañdoomlegre Natturu er hñ eins hvstur/ hreirn/ heilagur/ oflecadur/ og fraskilen Syndugum/ Hebr. 7. Ja/ hañ er ecke alleinasta hreirn og hv

ſtur epter ſialfs ſíns Perſoonu / helldur giorer hann oſſ og ſo hreina og hvíta fyrer ſínum Himneſka Fodur / hann hreinſar oſſ af allre Synd / ſo vier verdum hvíter ſem Snioor / Pſ. 51. 9.

Pad ſiotta er Fialled DOCIMEI j Ritningunne eitt vídfrægt Fiall / ſem liggur eina Sabbaths Reiſu / (Pad er / þuſund Stig / edur fioorda Part ur Mílu) fra Stadnum Jeruſalem / og er eitt hatt Fiall / af hvoriu

Madur kann ad sia yfer þau Fioll sem liggia j Gydinga Lande/ yþer þa Arabisku Eydemork/þ Dauda Naz/ og marga kostulega Stade j þvi Fyrerheitna Lande.

Þad hefur vered miog Avaxtarsamt Fiall/a þvi hafa vaxed morg kostuleg Tre ie/sem er/Fikiutrie/Palmvid" Trie/Oliu Trie. Þad hefur vered eitt þagurt Lyste legt Fiall / sem bloomgast hefur Vetur og Sumar.

Þann af þessu Fiallenu

Oliveti / gieck nu Endur-
lausnareñ vor jñ j Borgina
Jerusalem / þa hañ byriade
sijna Pijnu.

Domsn Sal / reñuin ock-
ar Nugskots Þønkum opt
og tijdum til þessa Fiallsins
Oliveti / þad mun ockur gie-
ta Drdsok og Epne til Jd-
rnnar Þanka. Gud giæte
ad aller Ogudleger / sem lijt-
ed ackta Guds Reide / vill-
du þeinkia til Fiallsins O-
liveti / og hvad sara Kvol
og Pijnu JEsus hafde þar
ad lijda þeirra vegna / þa

mundu þeir vissulega lata
af sínum Syndum. Nafne
salfur Guds Sonur skolfs-
id og titrad fyrer annarlegar
Synder/hvørnen̄ mun þeim
þa gaanga/sem hlada Synd
a Synd ofan̄ vissvitande
og viliande.

I anan̄ Mata skal þetta
Fialled Oliveti / gieta oss
Tilefne og Ordsøk til Nugg
unar þanka. Epter þad
Herran̄ Jesus hafde byriad
og wtendad sína Þiónu/þa
er hann̄ af Fiallenu Oliveti
Uppstigen̄ til Himna. So

mattu

mattu mijn Sal/vera viss
um þad/ad þin Endurlausn
are hefur aprekad þier/ þa
þogru/ lystelegu og eilifþa
lega bloomgande Paradijs/
hvar þu munt bloomgast sm
Palmavidur/ og vara sem
Cedrus Trie j Libanon/
Psalm. 92. v. 13.

J þridia Mata skal þek
ta Fialled Oliveti giefa þi
er/ þu Christen Madr/ Til
efne og Ordsek/ ad þeinkia
um þin Dauda. Þegar þar
ad kiemur/ þu skallt deya/
þa þadu þier hia þeim edla

Samari-

Samaritano / þínum End-
urlausnara Oleum sem hann
a Fiallenu Oliveti sveittest
og brukadu þ j sannre Tru-
þad Olen hepi þann Krapt
og þa Dygd / ad Limerner
þressast z stirkiast þ^r ab / þ^v
þ. plöguds: Strijdsmenn / og
Fiktarar þordum Daga / ad
smyria sig med Oleo. Þu hl
ýtur og so a þinne sjdustu
Stundu / ad strýda vid þýna
Andlega Salar Ovine / þar
þyrer ikalltu þig smyria j
sannre Trw / med þvi allra
heilagasta Oleo / sem Christ

ur a Oleu

ur a Oleu Fiallenu ſpeitt-
eſt/ſo kantu Mootſtodu ad
veita peim vonda Anda/og
hañ mun ſra þier þliſa.
I Þa va Doomenū ſmurdu
þeir þa Daudu/þa ſyduſtu
Smurning/i þa Meining/
ad þeir ſkylldu vel ſara/ep
ter Maltakenu. Sa ſem
vel er ſmurdur/hñ ſer vel.
Gñ eſ þu villt vel eg Chri-
ſtelega deya/ſo gacktu uppa
Fiolled Oliveti/ eg ſmdu
hia þſnum Endurlauſnara/
þeim edla Samoritano þ d
Oleum ſem hañ þar ſveitſt

þeſur/

hepur/og smyr þig med því so muntu j Friðe vara/því Sæler eru þeir framliðnu sem j Drottne deya/Apoc. 14. v. 13.

Það Siounda er Fiallið TABOR/ og svo miog vydprægt Fiall j Skripteñ miog hatt/ liggiande nær því j midre Galilea/ Á því forklæradest Herran Christur/so hans Asiana skein sem Sool/ eñ hans Klæde urdu svo hiert sem Liooss/ Matth. 17.

O mina christeñ Brooder/vertu

er / vertu Minnugur þessa Fialls / og huggadu þig þar vid / ad Herrann Christur / mun a þvi Himneska Fialle þorklara þinn þnæþeingann Lijkama / og giora hann likan sjnum þorklarudu Lijkama Phil: 3. Gackta Daglega uppa þetta Forklarun Fiall / legdu ad Verken Myrkraña / & Jk ad þig Herkiædum Lioossens gackta Erlegasem a Deige / Rom. 13. 12. Emt þitt Lioos lijsa þyrer Mønnunum / so þeir sae þijn Goodverk / og dyrke Fodur

enz er a Himnū/Matth. 5.
So muntu ad lidnum þjnu-
um Hiervistar Stundū ni-
otande verda Himneskar
Byrtu/ og munt skjna sem
Sool j þjns Fodurs Riske
Matth. 13. 34.

Pad Attunda er Fiallid
GOLGOTHA/ kunnugt
Fiall sem liggur þyrer vtañ
Stadeñ Jerusalem/ A Js-
lendsku kallast þad HAU-
FVDSKEL/JA Stad-
ur/ hvert Nafn þad hefur
teked af Nefudskelium og
Beinum Daudra Manna/

sem

sm þar voru Sysslamenn/þvi
þetta hefur verid almenne-
legur Afskustadur þeirra
i Jerusalem/þangad var og
so safnad ollum Ohreinend
um wr Stadnum Jerusalem.

O minn Saal/rendu þijn
um Nugskots þonkum til
þessa Plats/og virdtu fyr-
er þier/hvad þar hefur til
bored. Sia/þinn Endur-
lausnare liet sig slytia i sodo
an Derlegt Platz/ og wt-
helkte þar sinu Bloode/
uppa þad hann med sinu Bl-
oode helgade aptur Jerdena

E ij sem Synd

sem Syndareñar vegna var
Bolvud. Hañ liet sig þæ-
ra í þetta illa lucktande Pl-
atz/uppa þad hann þrelsade
oss þra þeirre Diódanlegu
Byks ꝛ Breñesteins Lucht í
Helvíte/ꝛ jñþærde oss í þa
velucktande Paradís. Hañ
liet sig þæra í þ Platz í m̄
ollum Dhreinendū var kast-
ad/uppa þad oss skylde ecke
verda wtsnarad aþs Himnū/
so sem odrum Dhreinendū.
Hañ liet sig þar/so sem añ
añ Ræntrgia og Mordvins
ia Krossþesta/uppa þad hñ

Frelsade

Frelsade oss/ sem erum rietter: Mordingiar og Misgiørda Menn/ þra eilyþre Plaga og Þynu.

Það Nyunda er Fialled NEBO/ sem er vndþrægt i Riminguñe/ það lm i Lande Moabita/ a þessa Syду Jordanar/ þiñ Mylur fra Jerusalem til Austurs/ þar sem Moses deyde/ og var aþ Gude Grafenn/ epter það hñ hafde sied henum alleingdar það Fyrer heitna Landed.

O þu Christenn Madur/ þeinkiu saþnaþ umm þiñ Da

uda/og med þvi þu veitst ecke Dag edur Stund/nie Augnablik a hvoriu Drottenn vill þig j burtu kalla/so tefr ecke med þýna Yferlvot þar til þu Siukur verdur/ Syr. 18. v. 22.

Gled þig vid þad Fyrer heitna Landed/þar þu skalltt ganga þyrer DRDTTne a Lande Lifande Manna ei lýgplega/Psalm. 116. 9.

Þad Thunda og sydaste er Fialled GYDN / sem liggur þranne fyrer Jerusa-

lem/þar

lem/ þar sem Salomon epter Davids Bepalningu var Smurdur til Kongs aþ Kiennemannenum Zadoch/ og Spamanenn Nathan/ og allt Folkeed sagde: CBeckt Fave SAlomon KOngur/ 1. Reg. 1.

Nier skalltu nu peinkia/ min elskulege Christ. Brodder/ og seigia j þessu Niarka. Æ/ Hvad skoor mun nesn Æra og Begsemd verda a þvi Nimneska Fialle/ þegar min Endurlausnare JE.

ſus ſetur uppa mig þa Kon unglegu Coronu/ og gierer mig Erfingia ad ſynu Riꝛke/ hvar aller Heilager og Vtvalder munu mier þagna og ſamglediaſt med mier eiꝛ lyꝛplegaꝛ

Eñ adur eñ eg ſleppe þier fra mier/ minn Audlege Fiallamadur / þa vil eg til eirnrar goodrar Endingar Æ Alyckſunar ſeigia þier nockud Miñiſtaꝛk. Endurlauſnareñ vor ſagde til ſinna Læreſveina hia Matth. X

17. 20. Ef þier hefdud Trwna swo sem Mustards Korn/ þa mœttu þier seigia Fialle þessu/ Far þu hiedan og þangad / og mundr þad þara. Þad er sagt ad vered hafe einn Saracenus i Persia/ ad Nafne Caliphas hann brygdlade þeim Christnu um þad/ ad þeirra Trwarbrogd kynne ecke riett ad vera/ med þvi þeirra Lære Meystare Christur hefde sagt/ ad Madur fyrer Trwna kynne ad fœra Fiollenn

ur Stad

wr Stad/ hvad þni være þo Omogulegt / og sagde þeir skylldu þyrer sinum Augum færa eitt Fiall hiedann og þangad/ ellegar þeir skylldu under Lijfs Straff/ taka þa Mahometisku Trw.

Nier uppa komu nu aller Christner til samans / og badu Gud af Hiarta / Og eirn a medal þeirra/ tok til Orda og sagde/ FJall/ þar þu hiedañ/ og þad skiede strax. Þegar þeir Saraceni

sau

ſau þetta / ſneruſt þeir til Chriſtelegrar Trwar.

Nier af ſiaum vier/ hvad mikenn Krapt Guds Bar, na trwadar Bœner hafa/ Ja / þær eru ſvo Kroptug ar/ ad þær kunna wr Stad ad hrœra/og i burt ad bœra Sigra og Yfervinna þaug hau andlegu Fiall Efaſemennar/ Fiall Dfſoknanna / og Fiall Freyſtinganna. Strijd þu goode og milde JESV i oſſ / og

pyrer oss/ vvo ad viet meig-
um; pier Sigurenn vdlast/
AMEN:

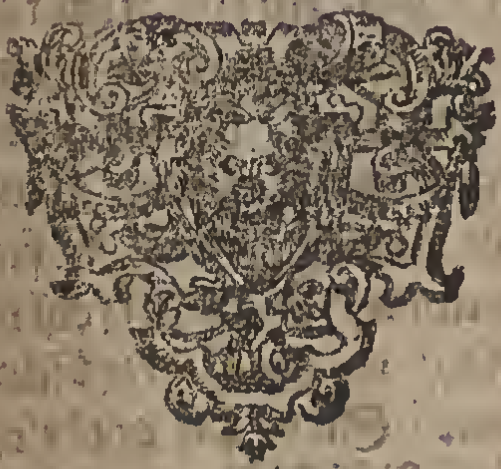

Hugarens Rooseme/

Edur

Hvorneñ Melancholiska Þanka z Hiartans Sturianer skal wdryfa.

Psalm. 42. v. 12.

Þvi ert þu Sal mín so Argurvær j mier? Vert þu a Gud/ þvi eg mun honum enn Þacker giora.

Ad sem Endurlausn-
aren vor Herran IE
Sus þyrerspaer hia
Luc. 21. 25. ad A Jordu
mune verda Kvalning þioo-
da. Þad sannast nu og þram
kiemur (þvi veir) a þessu
sijdasta Heimsins Tijma /
þvi sa Nelvijtske Sturlun-
Ande Diofsullen helldur ecke
fyrru þyrer / og med þvi hann
veit vel / ad hann hefur stutt
an Tijma epter / þa kappe
kostar hann af ollu Megne /
ad sturla og angra þa Gud
hræddustu / og koma þeim

sijdan

sjdañ til Aurvænkingar og Epaseme. Margur sa sem Sturladur er/meinar sig ad vera Dgiæpusamare eñ adra Meñ/og peinker par sie ein geñ añar eñ hañ / sem lijde soddañ Sturlun. Enn pu sem a peñañ hatt preystast skallt vita/ ad petta er ein onytsamleg og hiegoomleg Meining / peir allra Gudhræddustu hapa alltijd matt sitia j pessu Sveika Bade. Nier eru oss til Epterdæmis ap Heilagre Ritningu Elias/ sem oskade sialfum

sier Danda/1. Reg. 19. 4.
Job og Jeremias/sem þar
mællti sinū Fædingar Da-
ige/Job. 3. Jer. 20. 14.
David/sem klagar ad sin
Hiartans Angist sie stoor/
Psalm. 25. 17. og heþur
sagt/ad sin sie þorgleimt j
Hiartann/liska sem Fram-
lidens/Psalm. 31. v. 13.
Ezechias sem kiste sem Tr-
anañ og Svalan/og St-
unde liska sem Dwþa. Post-
uleñ Paull/sem klagar/ad
sier sie nieþeñ Fleirn j Hol
ded/Andskotans Eingell/

sem sig med Knepum slæe/ 2. Cor. 12. 7. So sem þessum þeßur geinged/ So geingur þ til eñ nu j Dag þyrer þeim Gudhræddu / þui svo sem Sioo Reißar-arner plaga ad lata þaug toomu Skipeu passera þrj. Eñ þar þvert a moote/ sæk ia þeir med allre Akiepd epter þeim sem hladeñ eru aß dyrmætre Væru. Allteins giorer sa helvsttske Hæpdinge / Þiooßur og Morddinge Diæfullen/ þa Daudlegu sem ern lyker þeim þe-

mu Skipunum/ lætur hañ þrij passera/þvi hñ veit vel ad þeir eru j hans Valldæ/ þegar hañ vill/eñ þa þroo mu og Gudhræddu/sem þlyktia þad allra besta og dyra mætasta Gotzed JESum Christum j sijnu Hiartans Skipe/epter þeim sæker hñ Nootr og Dag/ad hañ kuñe þa ad yþerþalla. So ertu ecke þu sturlada Mañeskia) sa þyrste sem þetta hefur reint/helldur hafa þar marger verid/lengum Tijma þyr er þig/sem j soddañ Sveita

Bede

Vade haſa ſeted/og þu heſ
ur eñ nu j Dag marga Br-
œdur z Syſtur/ſm̃ þetta ſa
ma eiga ad reina/1. Pet. 5.
Eñ huggadu þig þar vid/
ad ſo ſem Gud heſur dœſam
lega Nialpad þeſſum / ſvo
mun hañ og ecke heïldur yſ
ergeſa þig Nalparlauſann
j þiñe œliggiande Neyd.

Margur ſa ſem Sturlad
ur er/ hañ meinar ad hann
ſie j Guds Dyrkœttu / og
þetta ſie Guds Reide Teikn
enn þad er ein Niegoomleg
Meining / þvi ſvo ſeiger

Syrach 2. 1. Barn mitt vilttu Guds Þioonustumad ur vera/ þa bw þig vid Freyſtne. Þegar Forellldrarn er hyrta ſyn Bern/þa legg ia þeir ecke þar med þra ſier ſitt Fødurlegt Hiartalag til Barnanna/helldur behallda þvi m:dt j Reţſingunne. Allt eins er ſa Himneſke Faderen Sinnadur vid ſyn Bern/ſvo ſem Lœreţaderen Augustinus hier um miog merkelega talar/ ſeigiande: Þo þu aidſyner þig Vingiarnlegann/ þa ertu eirn

Fader/

Fader / og þegar þu sýnest þig Reidann / þa ertu samt eirn Fader.

Eitt hollt og gott Rad fyrer þa sem Sturlader eru / hvad þeir skule til gióra.

Med því þu Sturlada Manneskia / kant ecke ad Rædleggia sialfre þier / þa vil eg giefa þier holl Sálar Rad / med Astundan epter ad taka.

Fyrst finnast þar wtvortis Medol / med hvorium Madur kann ad standa a moti vondum Freystingum og

Sturlunum/og skalltu brwka fyrst Lyfiamlega Lækning/fyrer hvoria pad Melancholiska Blooded hreinsast / og verdur i burt teked/ og bidia Gud/ ad hann vilie par til gefa sijna Blessan/ thi GVD alleinasta er sa Mann/ sem oss med Raade Nialpa kann.

Par næst skulu allar Melancholiskar og Sturladar Manneskiur pordast ad vera einsamlar / thiad svo sem Diopullen gaf sig til Chr-

istum/

ſtum / til ad preyſta hanꝛ/
þa hann var einn j Eide-
morkuñe/ Matth. 4. So
aſæker hañ giarnañ ſoddañ
Mañeſkiur / þa hañ finnur
þær einſamlar. Þar fyrer
kiemur hñ þvi ſo til Leidar
ad þeir Melancholiſku ſkil-
ia ſig þra odru Fookke / og
eru optaſt nær einſamler/og
þa geingur þad ſvo til ſem
Salomon ſeiger / Vei ſie
þeim ſem alleirn er/ nær hñ
detur/þa er þar eingeñ añ-
ar/ſem hañ uppreiſer/ Pre-

dik. 4.

vik. 4. v. 10. Par fyrer skylldu aller Sturlader bresta epter þeim loþlega Gudz Manne Doct. Mart. Luth. sem sagde/ Þegar eg er Sturladur/þa þordast eg ad vera einn / heldur Vmgeingst eg med odru Foolke/ og tala vid þad. Og enn j odrum Stad seiger hann/ Þegar eg Vmgeingst med odrum/þa skadar Diofullen mig ecke/en þegar eg er einsamañ/ þa vill hañ Fordiarfa mig.

J prid-

Í þridia Mata skulu soddañ Sturladar Persoon-ur/ecke hallda apram̃ j sijn um Sturlunar Ponkū/helld dur standa þeim a mooke/ þvi sa vonde Ande er so Bl ygdunarlaus/ giepe Madur hænum eins Fijnguts Rwm so vill hañ hapa alla Nænd ena. Þegar hañ fiñur eina Nryggva Mañeskiu/þa a-stundar hañ ad giora hana eñ Nryggvare. Hañ er sa Nelvijtske Beidemadur/ sem geingur um̃ kryng/og legg-

ur ſijnar Snørur/ſkiptur mꝫ ſijnum Þijlum / og ſkielþer oſſ med Ognan Nætureſnar/ Pſalm. 91. Enn Madur ſkal ecke geþa hønum Rwm helldur þoracckta hñ/ z vijſa hønū þra ſier med Skom̃/ hvad hañ (ſem eirn Dramb ſamur Ande) kann ecke ad lijda. Vid þetta kañadeſt eirn af þeim gømlu Fedrum vel/um̃ hvørn Lutherus tal ar j ſijnum Bordrædū/ þvi þegar hañ eitt ſinn ſat / og Badſt þyrer / þa hroopade

Diæpulleñ

Diopullenn a Bake hans/ so sa Gamle Fader peinkte ei añad/ eñ hū heyrde marg ra Sofna Hliood/ hvar med Diopullen vilde hindra hans Bxn / pa sagde sa Gamle Fad: Ey/ pu Diopull/ pig hepur skied rieff/ par pu skyll der hafa vered eirn skynande Engell/ par erfu nu ord eñ ad einu saurugu Sofne/ og pa hætte peim Sofna-Hliodum. So skulu aller Melancholisker og Sturlad er eñ nu / ecke hlyda peim

Nøpmoðuga og stollta Di-
øple/ þegar hann kiemur yt-
hweñ/ helldur med Nædne &
Spotte vilia honum fra sier
og þad kallar Postulen Pet-
ur/ ad veita honum drugg-
lega Mootstodu j Trumu/
1. Pet. 5. 9.

I þioðerda Mattá skulu
þeir ecke leinge geima med
sialfum sier/ stijna Sorg og
Angur/ og Plaga ecke þar
med sitt Hiarta/ helldur Op
enbera þad j Tijma/ annad
hvørt þyrer stjnum Skripta

Fodur/

Fodur/ ellegar odrum sijnū
frwum Vin. Þegar eirn
Siukur vill verda Lœknadur
þa hlijtr hñ ad seigia Lœkn
aranum/ hvad hañ skadar/
I sama Maka/ skule eirne
Sturladre Mañeskiu / med
Vinsamlegum Ordum / og
Nuggun Nialpad verda/ þa
hlijtur hun ad openbera sitt
Niarta / og auglijsa sijna
alriggiande Neyd. Giör
þig sialpañ ecke Nryggoañ
og kvel þig eige sialpur med
þijnum Nugreñingum/ seig-

er Syrach J 30. Cap. 21.

J fiñta Mata skulu soddañ Mañeskiur taka sier Vara fyrer Idiuleyse/ taka sier helldur japnañ nockud ærlegt fyrer Hendur ad gi-ora/ svo sa Droolege Ande fiñe pa ecke Idiulausa/ helldur Kostgiæfna og Astund-unarsama. Oz þetta eru nu þaug wtvortis Lyksam-legu Medoliñ.

Nu epterfylgia j añan Mata þaug andlegu Med sl / a medal hvorra ad er/

Fyrst

Fyrſt ein ſñeleg og alvarleg Bœn til DROTTENS. Þetta Medal hefur ſtalfur Endurlauſnareñ vor ſkrif ad ſſynū Lœreſveinū ſeigiāde Vaked og Bidied/ ſo þier falled ecke ſ FREYSine/ Matth. 26. v. 41. Þrtia Medal hafa og ſo heilager Guds Menn med allre Koſtgiœfne brukad. Svo bad David/ Sorg mīns Hiarta er mykil/ Leid þu mig burt vr mīnum Naudum/ Pſa. 25. v. 17. So Andvarp-

ade Ezechias. DROTT/ eñ eg lijd Naud / Lina þu mier / Esa. 38. v. 14.

Nu þo þessare Niartans Sturlan og Angurseme vil ie ecke so snart apleita / þa skal Madur samt sem adur ecke lata af ad Bidia/ helldur halda afram j Banneñe / og seigia med Forpodurnum Jacob/ DROTT/ eñ / ecke mun eg lata þig lausañ / nema þu Blesser mig / Genese. 32. v. 26. Þeir Sturludu skulu ecke all

einasta

einasta bidia sialfer fyrer sier/ helldur og so lata adra fyrer sier Bidia/ epter Postulans Jacobs Ordum/ Sie nockur Siwkur/ sa kalle til sin Ølldungana / og late Bidia yfer sier I Nafne DROTTens. Og Bæneñ Trvareñar mun frelsa hiñ Siwka/ og DROttenn mun Vpprietta hann/ Jacob 5. 14. 15.

Enn pad einka Medal sem kienar a moote Hiartans Stirlun er Guds Ord/

pad er

þad er þad beſta Cordial ꝛ Hiartanæring / þad er ſu beſta Confortatio / Hiartans Styrkur/ſem Sælernar endurnærer/ Pſ. 19. 8. Þar æꝛ lifa Menn/ ſeiger Ezechias/ og þad Liſþed miꝛns Anda/ſtendur med ollu i þvi ſama/ Eſa. 38. 16. Þeir ſkulu ecke alleinaſta yd uglega leſa Guds Ord i ſiꝛnu Hwſe/ heldur og eirneñ med Gudrækelegre Koſtgiæfne og Aſtundan heyra þad kendt ꝛ predikad i Kyrkiuñe.

Þar

þar þiñast vel sumar Stur
ladar Mañeskiur/sem skam
ast sijn ad ganga til Kyrk-
iuñar/vegna þess/ þar Ott-
ast ad Meñ mune þa helld-
ur verda rarer vid þra St-
urlan / enn þad er eingum
good Art j þeim/ þad er ecke
Olijkt/ og þa eirn Hungrad
ur Madur skamast sijn ad
kaupa sier Braud a Torg-
enu / ellegar eirn Þurstur
Vatn ad drecka ur Brun-
enum. Verde nockur var
vid þijna Sturlun/þu Chr-

ijsteñ Man

tsteñ Manneskia / þa munu Gudhræddt Nidrtu fyrer þier bidia / og taka sier þess betur Vara fyrer Syndeñe ad þau kome ecke j þvilyka Skurlun.

Þad þridia Medaled / er su hæverduga Kvelldmaltid DRottens. Soddann Skurladar Persoonur / skylldu sem oftast ganga til Skriptta / og medtaka þar uppa Holld og Blood DRottens vors JESV Christi / þvi þar med kuña þær ad stilla

synar

ſſinar Sæler til Frids / og
þeim Siurlunar Anda med
þeſſum Ordum þra ſier hr-
inda. Eg er af mīnum
Eſkipta Fedur/ epter Herr
ans JEſu Chriſti Bepal-
ningu Apleyſtur af mīnum
Syndū z þ Medtekning Lj
kama z Bloods Jeſu Chr
iſti/ bepadur ordeñ uīm Guds
Nad/ Ja/ uīm mīna eilīſpa
Belferd og Sæluhialp.
Dj eru optaſt nær ſoddann
Siurlud og þreyſtud Nior-
ſu / þeir allra þægeleguſtu

Gester/ epter þvi sem það
hliodar j Psalmenum /
Erw þu riett so ecke epist/
Ostyrkoum su Fæda gepest/
Hvørra Samvitsku Synde
eñ ljr / Sorg og Mæda j
Hiarta bjr.

Það fiorda og sijdasta
Medaled/ er jduglegur Sa-
ungur og Lofgiørd / ad su
Surlada Mañeskia synge
Andlega Psalma og Viss-
ur/ añad hvørt med sialpre
ster/ellegar mz ødrum Guds
Børnum.

D. Mark.

D. Mart. Lutherus Rad lagde þetta eitne Sturlacre Kven-persoonu/ ad hun skyll de med þessu moote / vissa Dioplenum þra sier/ og seigia/ Buꝺ þra mier Diofull/ eg vil nu ap Gladvard mijns Hiarta/ syngia Gude mijnum Lop. Eirn Ecta-Madur hafde þañ Sidvana/ þegar hans vonda/ þrattunarsama Kviña took til ad deila vid hañ / þa svarade hañ henne engvu Orde took strax eina Nioodpijpu/

og blies Lystelega þar uppa
þar til hans Kviña var þre
eift aþ Deilum. So ẽ eirn
eñ þegar sa vonde Ande þñ
blæs eirnre Sturladre Mañ
eskiu angursomum ẽ Sorg
fullum Þonkū/ þa er Tijd
til / ad Madur take Þsſpu
sijna/þad er/ ad Madur ta
ke sin Þsalltara og Þsal
ma Book sier j Hond/og syn
nge eirn godañ Þsalm/þad
kañ Diæpulleñ ecke ad lijda
So ẽ sa jlle Sturlúnar An
de veik þra Saul forðum/

þegar

þegar Dauid liek uppa sijna Horpu/ 1. Sam. 16.

Bæn eirnrar Sturladrar Manneskiu.

O Herra JEsu Christe/ min trwfaste Jmanuel/ þu sem a Dogum þijns Noulds / allt þra Barndoome til Daudans/ hefur so mar ga og margfalldra / þunga og stoora/ Andlega og Lijkamlega/ Angist og Sturlan vorra vegna lided og vt staded / og þar med sialfur vtat / hvad eitt sturlad og

angradt Hiarta þeßur ad be
ra/þu ſier og ſo hvad þun
ga Sturlun (eg þijn Ski
epna) Plagaſt og Kvelſt
med / med þvi allar miſnar
miliggiande Naudſyniar/ern
þier alkunnugar/þu veitſt
ſo miñ ſioora Vanmatt/
ad eg aþ ſialfßñ mier til/ er
alldungis Kraptalaus / ad
Sigra og Yfirviña þeſſ
ar Sturlaner. Þar fyrer
bid eg þig aþ allu Hiarta/
ad þu vilier veita mier Ad
ſtod og Styrk þijns goda
Heilaga Anda/ad eg aþ þeſſ

are miñe

are mine Skurlan verde ecke
Þperuñen nie til Skamar /
helldur ad eg mætte þyrer
þiñ Krapt / stedugur standa
j heilagre Þolenmæde / og
stadfestu Trwnadar trauste
til þiñar Nialpar / þar til
þu þyrer þitt Fodurlega
Almætte / fullkomnega Fro
elsar mig þar þra / hier til
Lofs og Dyrdar / hier Tjm
anlega / en sydan Eilifs
lega / Amen /
AMEN.

Pad Andlega

Sigurverk

Edur

Gudraekeleger Ymnk ar a sierhverre Stundu Dagsins.

Prentad I Skalh.

Anno 1694.

NB.

Hvøriar Klucku Ct under ſvare Attum og Eiktamørkū hia oſs a Jſlande/ ma ſiaſt i Nija Rijmenu / i **XIX.** Capitula.

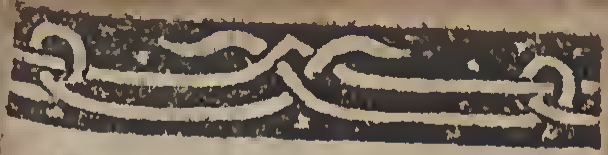

Í Christelegrar Kyrkiu Historium finst skrifad um eirn af þm Gomlu Fedrum / sem hafde þann loflega Sidvana/ ad ı hverr sinn sem hann heyrde Klucкuna slá/ þa sló hann og so sier fyrer Briost/upp Hoof sínar Hendur til Himens/ Andvarpade af Hiarta/ og sagde. A: Minn Goode Gud / nu er ein af minnum

minum Lifs Stundum umliden/ þyrer hvoria eg a þier Reikningskap ad standa a þeim sijdasta Degi / hvorneñ eg hefe a henne lifad.

Nu min goode Christenn Brooder/ uppa þad þu mætter hafa eitt Andlegt SJÓRRÆKR/ til sannrar Gudrækneñar Jdkunar/ þa vil eg þier Undervijsa/ hvad þu a hvorre og eirnre Stundu skallt þeinkia og minnast. Þegar

Þegar KLÆKan slær
EITT/ þa minnstu þess
þyrst / ad þar er alleinasta
EINN eylifur Gud/ ad
hvorium þu hefur allein-
asta þitt Lifs og Vpphelide
Bid þu þa og Andvarpa af
Hiarta feigiande/ Æ Hial-
pa mier min Gud/ad eg me
ige vera EITT med þier.
Laat minn Vilia vera Eitt
med þinum Vilia/ og allde-
rei þar fra vikia.

Þar næst skaltu þeinkia
ad þar er alleinasta EIrn

Medalgangare a millum GUDS og vor / sem er Madurenn JESUS Christus/ hvor skalpann sig hefur vfgiefed fyrer alla/ til Endurlausnar/ 1. Tim. 2. ó. Uppa pad vier/ sem fyrer Syndena vorum fra honum fallner/ mættum aptur med honum verda EITT: Bidtu og Andvarpadu pa Kluckan slær EITT/ Æ Herra JESU Christe / gief ad svo sem Faderenn og pu erud EITT/ ad eg og

pu mætt

þu mættum z so vera Eitt/ eg j þier/og þu j mier/uppa þ eckert skilie mig þra þier.

I þridia Matta skalltu minnast/ ad þar er alleinasta EINN Vegur sem oss leider til GUDS/ sa same er alleina Herran Christur med sinne blessadre Forþienustu/so sem hann hefur sialfur sagt: Eg er Vegurenn Sannleikurenn z Lijfed/ eingenn kiemur til Fodursins nema þ mig/ Joh. xiv.

Þar fyrer giæfftu ad þier/ ad þu ongvañ annañ Veg ganger / edur epter ødrum leiter / hvorke til hægre nie Vinstre Handar/ Es. 30.

I Fiorda Mata skalltu miñast/ad þar er Ein Tru Eph. 4. 5. Fyrer hvoria vier verdum þyrer Gude Rietttlaater ꝛ Sæluholpner/ Rom. 3. 24.

I þiñta Mata skalltu miñast/ad Gud hefur giefed þier alleinasta EINA Sal / uppa þad þu hana

þess

þess betur aneest / og hafer
Vmhyggiu þyrer heñe.
Bidtu og Andvarpadu til
Guds/Gior mijna Sal Rij
ka/ so hęþ eg noog Tijman
lega og eilijþlega. I einu
Orde ad seigia/ So opt sem
þu heyrer KLuckann slaa
Eitt/so bidtu Gud med Da
vid seigiande/ EINS þa
bid eg aþ DROTTne/
þad sama þæge eg giarn
añ/þad eg mætte bliiþa i
Hvose DRottens mijna

I iij Lyþdaga

Chiþdaga / til ad skoda pa
magiætu Pioonustugiørd
DROttens Guds / og ad
vitia hans Musteris /
Psal. 27. v. 4. Item /
Bidhalltu minu Niarta
vid pad Eina / ad eg Ott
est pitt Nafn / Psalm.
86. v. 11.

Pegar Klucka slær TVO
pa miñstu þyrst / ad þar eru
Tvær Natturur j Christo /
Guddoomleg og Mañdoom
leg / og ad þiñ Frelsare hefur tvo

ur Tvs Nopn vdlast / ad
Hann heiter JESus Ch-
ristus/ Andvarpadu pegar
Kluckan slar TVØ/ seig
iande/ O pu goode JEsu
med pvi pu ert sannur Mad
ur/ pa munttu mig svo sem
pitt eiged Nollð og Blood
Annast. Med pvi pu hei
ter JESus/so verdu og so
minn JESus / og frelsa
mig af ollum minum Syn
dum. Med pvi pu heiter
CHristus/ eirn snurdur Ko
ngur/og vdste Kiennemadur/

I tiss so verdu

so verfu min mæktugur Nl-
ysfoar Herra / og Fyrerkals
Madur hia Fodurnum.

Minstu j annan Mata/ad
par eru Tvo Sacramen
ta/ su heilaga Skyrn/og þ
haverduga Altaressins Sa
cramentum/og Undvarpadu
þegar Kluckan slær Tvo.
O min Elskulege JEsu
þier sie Lof z Packer/ þyrer
þysn TVO Sacramenta/
med því þu hefur j því þyr-
ra giort mig ad Guds Ba-
rne/og þyrer þad annad styrk

er þu

er þu mig/ og endurnærer a Lýþsins Veige / gieþ mier þýna Naad / ad eg ei moot, viliuglega Forsoome Guds Naad/og ad eg þa hverdugu Kvølldmaaltijd DRotteins Gudrækelega brwke/og þar fyrer Vardveitist verde til eilýþs Lýþs.

Minstu nu j þridia Mata/ad Gud hefur gieped þier TBD sierlega Hlute/sem er Lýþ og Saal / Siaadu þar fyrer til / ad þu þesse TBD Clenodia (edur dyr

gripe) vel

gripe) vel og riettelega breyter. Giepdu Herranum JESV þinn Lyfiama til þess Offurs s̄ lifande er/ z Heilagt/ z Gude þackenamt/ Rom. 12. Ēn hallu þīne Sialu hreinne og Oplecke adre fra Syndeñe/ og hallu þig þra Holldlegū Gyrnedum/ hveriar j mopte Sialuñe striyda/ 1. Pet. 2. 11. Bidfu so opt sem Kluckann slær Tvo/ og seigdu/ Miſn Synder angra mig/ Nad eſi Guds myns Hugge mig.

Tvo

GUD Hlufe veik eg/ eg er aumur Syndare/ eñ GUD. er Myskunsame. Pad fyrra medkieñe eg/ eñ þvi seinna erwe eg/ og þar uppa bid eg af Hiarta. Gud verfu mi er aumum Syndara Naad ugur.

Þegar Kluckann slær þRIU / fro laatu þier i Hug koma/ ad i eirnre Gud doomlegre Veru/ eru þRiar Adskilianlegar Persoonur / GUD FAder/ SONur og heilagur ANde. Hugg-

adu þig

adu þig við þessar þRiar Persoonur/og seigdu/Fader eñ elskar mig/ Sonurenn er miñ Endurlausnare / Heilagur Ande er mijn Hiastod og miñ Huggare/Hvad skal eg þa Ottast? So opt sem þu heyrer nu/ad Kluckann slær þRiu/þa Andvarpadu til þess þrijeina Guds. O goode GVD Fader/ tak mig under þijna Vernd. O Guds SOnur/ þvo þu mig j þijnu Bloode. O heilage ANDE GVD/helga þu

mig/o

mig / svo eg meige hia ykr Lifsa sæll og Blessadur Eilifsplega.

Par næst skallttu minnast ad pad eru PRIR sem Vitnisburdenn bera a Jordunnj um vora eilifsa Saluhialp og Velferd/ sem er/ Andenn/ Vatned og Blooded/ pad er Guds Ord/ sem er hreinn Ande/ par næst su heilaga Skirn/ sem er ein Vatns Laug j Ordenu/ og su hæverduga Kvoldmæltid/ J hvorre JESUS giefur oss

med sijnum Lykama/sitt hei
laga Blood/med hvoriu hñ
hefur wtvegad oss Syndaña
Fyrergefning. Andvarp-
adu þegar þu heyrer nu Kl
uckañ slær þRiu/og seigdu
Gud Fader vardveike mig
Guds Sonur þvoe mig
j sijnu Bloode/ Gud hei
lagur Ande Nialpe mier/
z giefe mier Nimnarijke.
þegar Kluckañ slær FJO
DGVR/ þa missu þyrst
ad Guds Ord þiell j FKR.
Fallð

FALLDann Akur. Stiadu þar þyrer til/ad þitt Hiarta sie ein good Jord/ ad þu heyrer Orded Gudrœkelega/og lifer epter þvi Christelega.

Peinktu nu med þier j añan Mata/ad þiñ Herra JESus hefur sig wtgiefed a Krossenum j allar FJORAR Aatter Veralldar eñar/ uppa þad þu a ellum Stodum j Verolldeñe (hvar hellst sem þu ert) mœtter niotande verda hans Blessadrar Forþienustu.

Miſſtu nu j pridia Ma
tal ad pim Endurlauſnare
Herraſi JESUS er fædur
a pri FJORda og ſijdaſta
Einvalldsdæme/ under peir
re Romverſku Rijkis/stiorn-
an/hvar ed kallaſt pad hei-
laga Romverſka Rijke/ und
er hvorju vier hofum Guds
Ord ufn vora Saluhialp.
Par pyrer ſkalltu j hvort ſijn
pa Kluckann ſiær Ficaur/
Andvarpa til DROTT-
ins/ ſvo ſeigiande.

O goode Gud / hallſtu
oſſ vid

oss við þitt Heilaga Orð
a þessum Fioorda og síð
asta Heimsins Tíma/ að
vier þyrst og þremst því
stadfastlega truum/ Þar
næst í sañre Gudrækne og
Heilagleika epter því Líf
um/ Í þridia Mata Þol
ēmoodlega lydum/ Og
í þioorda Mata Sarlu
hialplega deya mættum.

Þegar þu Herrer Kluck-
una slær FIMM/ þa mín-

K iij stu fyrst

stu þyrst þeirra þim heilogu Bloodugu Saranna þyns Endurlausnara JESU Christi/ seni eru vor Jdran ar Sar/ þvi med þeim hef ur JEsus Borgad og Betalad vorar Synder/og þyr er vorra Misgiorda saker er hann Særdur/ Esa. 53. Þetta eru vor Fridar Sar þvi JEsus er særdur uppa þad vier þeingium Fridenn. Þetta eru vor Lækningar Sar/ þvi þyrer þaug erum vier Heilbrygder vordner.

Bidtu þar fyrer og Andvar
þa/ miñ Christeñ Brooder/
þa þu heyrer Kluckañ slær
FJMM. Nialpa þu mier
Herra JEsu Christe j all
re miñe Neyd þ̃ þ̃n Fimm
heilogu Bloodugu Smr.

Minstu nu j añañ Mæ
ta / ad Gud hefur giefed
þier FJm̃ Skilningarvit.
Siandu þar fyrer vel til/ad
þu brwker þaug rieckelega
til þinnar Sælar Velferd-
ar. Vpphef þ̃n Augu
til DROTTens/med Da

vid seigiande. Eg upphef min Augu til Fiallanna/ hvadan mier kiemur Hialp enn/ Psalm. 121. Snudu þiñe Neyrn til Guds Orda Preditunar. Nyor Eyru hezur/ sa heyre/ hvad Andeñ seiger Samkundunū/ Openber. Bok. 2. 7.

Brwka þinn Smeck/ svo ad þu optlega under Braude og Bytne/ medtaker sañ arlegt Hollð og Blood JEsu Christi. Taktu til þyn

med Lucst

med Luckleese / pad heilsu-
samlega Bloomstrid Guds
Orda/ Pvi pad er Ymur
CHssins til CHssins /
2. Corinth. 2. 18.
Brwkadu Nærring piña Ch
kamans Cinna Gude til Dy
rdar. Ciandu pẽna Cime til
ad pioona Rietlætenu/ svo
pu meiger verda Heilagur/
Rom. 6.

Pegar Kluckann slær
SCEX / Svo minstu pess
fyrst / ad Gud hefur alla
Nlute skapad a SCEX Dog
um/ pier

uni þier til gooda/ so siadu vel til/ad þu vanbrwker ecke þa SCX Daga j Vikuñe til Lete/ Onensku og Idiu" leysis/ heldur til þioonusstu og Erridis/ j Dita DR. OTTens. So opt sem þu heyrer nu Kluckuna sla SCX/ þa seigdu/ A. Þu Almattuge goode Gud/ sem a SCX Dogū hefur alla Hlute skapad/ Stiorna þu nuer/ ad eg og so alla Sex Daga j minne Kallan þier epterþylge / og allt hvad eg

Aporma

Aporma / meige riettelega
framkvæma. Jæ / þegar
Kluckann slær SÆX / þa
þeinkiu til þessara Huggun
arrikru Orda Jobs / 5. 19.
Nañ mun þrælsa þig wt aþ
þeim SÆX Harmkvælum
og j þvi hinu Siounda mun
ecke neikt Illt ahræra þig.

Æ/ þeir Gudhræddu eru
ecke alleinasta SÆX hellð
ur sextyusinum SÆX Ha-
rmkvælum underokader/þvi
sa hinn Gudhrædde hlytur
margt ad þola. Þegar þu

Heyrer

heyrer nu under þínum þun
ga Krosse / Kluckuna slæ
SEX / þa þeinktu til þess-
ara Orda Jobs / og talaðu
huggunarsamlega til þíñar
Sælar. O mijn Sæl /
Sia / þíñ goode Gud hefur
þig þra Barndome / z allt
til þessarar Stundar / me
ir eñ vot að Sexhundrud
Nærmkvælum og Smæ-
semdum / Naudarsamlega
þrelsad / i hverium þu Cap

þíñe

þine eigen Skuld) hefd
er annars maatt deya og
þordiarfast/ hañ mun þig
og so i þessare þine Neyd
ecke ybergiefa/ og iafnvel
þo GUD ellegar sie Plá
gur z Straff kiæme þier
ad Hendum i einu/ þa kañ
hañ samt sem adur / og
vill/ þig vot af þeim øll
um Myskunsamlega ley
sa og frelsa.

Þegar Kluckann slær
SJÐ/þa minstu ad ÞR-
ÐTTeñ vor Gud Hvylldist
a þeim SJÖunda Deige/
og blessade hañ/ Svo Er-
vida þu og svo Sex Daga/
og hallttu a þeim SJÖun-
da Hvylldardageñ. Jæ/so
opt sem þu heyrer Kluckuna
slæ SJÐ/ svo Andvarpa
du aþ Niarta seigiande.
Æ þu goode Gud/ giefþu
ad þesse STUND verde
mier ein Hvylldar Stund
aþ øllum mijnum Synd-

upp

uppa þad eg neige þinna hia Christo Koo z Nytsld minne Sælu.

Minnstu j annan Marta/ ad so sem Gud/epter þad hann hafde a Sex Dogum skap-ad alla Hlute/ þa Hvyldest hann a þeim SJaunda Degi. So skal epter Sexþusund Veralldarennar Ara-hlaup/koma sa eilyfde Sabbaths og Hvyldar Dagur/ med þvi vier lifum nu a þvi Sexþusundasta Aare/ hvort ed stiftast mun vegna vt

valdra. So verfu alla Tí
ma reidubweñ/ miñ Christ-
eñ Broder/ med ſañre Jdran
og Gudrækne/ ad praũkoma
þyrer Guds Doomſtool.

Nu ſkalltu í þridia Mán-
ta miñaſt/ ad þad SJÐ-
VNDA Aared hia Gyð-
ingum var Frelſis Aar/ a
hverju Þrælarner voru Lau-
ſer giefnner/ og þeir ſem
Skullduger voru þeingu ſíð-
nar Skullder Kviftar/ og Þ
SJVunda Aared var Fag
nadar Aar kallad/ þa kom

þad vt

þ wtarmada Israels Folk aptur til sína Eigna.

Gled þig þar fyrer/minn Christen Brooder / þad rietta Himneska Frelsis og Fagnadar Aarid mun vissu lega koma / a hvorru vid munum fullkomlega Frelsaſt fra allre Sorg og Angurſeme/ollum Krankleik og Þyngſlum/ allre Mædu og Dreo. Ja/ ſo opt ſem þu heyrer Kluckan slær SJÐ ſo miñstu i fiorda Mana þrirra SJÐ Ordaña Chi-

 isti/ ſem

risti/sem hann talade a Krossenum/og lestu af Hiarta þær SJÓ Bæner j Fader Vor/einkanlega þa Siö undu/Frelsa mig þra Illu.

Minnstu nu j fimta Mata/þra SJÓ Brauðaña/ med hverium vor sælaste Endurlausnare Mettade þ hungrada Folk a Eydemorkuñe/og verdu Defadur þar uñ/hañ vill þig og so alla þína Lifdaga/til Lífs og Sælar/ Fodurlega Forsorga.

Þegar

Þegar Kluckann slær
ATTA / þa minstu þyrst
ad Herrañ vor JESUS
er Vmskoreñ a ATTunda
Deige epter sijna blessada
Fæding/og þad þier og mi-
er og allum oss til gooda/
þvi so sem hñ er oss til goo-
da Fæddur/ so er hañ og so
oss til gooda Vmskoriñ/ þar
fyrer skalltu þijnum Endur
lausnara ap Hiarta packa/
þegar Kluckañ slær ATTA-
Eñ standu til þu taker þier
þyrer Hendur þa Andlegu

Crijf Vm-

Vmskurn/ z j burt skierer allt
Ilt af þjnum Lyskamans
Limum/og lyka sem þu hef
ur lied þa til ad þioona Dr
hreinleikanum / þra ßöru
Rænglæte til anars/ Sa
skalltu nu hier epter lia þa
til ad þioona Riettlætinu/ so
þeir meige verda Neilager/
Roin. 6.

Lattu þier nu j annann
Mata til Hugar koma/ ad
Eneas lm Siukur j Reckn
ATTA Aar/og vard Neil
brygdur/ Act. 9. Lat þi-

er þiena

er þiena þessa Epterdæme til heilagrar Þolinmæde/ þa þu ert Siukur/ og heyrer a Noottu eda Degge Klucku-una slaa ATTA/ þeinktu þa/ ad þu hafer ecke eñ nu ATTA Aar leigid Siukur/ ℰ valla einn Mannid eda eina Viku/ og jafnvel þo þu a þeim Sio Dogum / sem þu hefur lifad / hafer wtstaded/ ecke aðad eñ Eymd og Krankleika/ þa huggadu þig samt med þessu Epter Dæme/ þvi so sem Eneas

sem lag

sem lau Siukur ſ ſine Sxng
ſ ATTA Ar/ þieck Nialp/
og vard Neilbrygdur. Svo
ſkalltu og ſo/ og verde þad
ecke þirre / þa ſkal þad ſkie
a þeim ATTunda Degel/
ſem ſkal vera ſa ſiddaſte Da
gur/þa ſkaltu riſſulega eig
ga Nialpar Bon.

ÞEgar KLuckann ſlær
NYB/þa miñſtu ad Herr
an IESus a NYBNou
Stundu kallade a Krossen
um og ſagde/Minn Gud/
miñ Gud/Nvar þyrer hef
ur þu

ur þu yþergeþeb mig?
Og biddu Gud Niartanlega
leigiande/ Yþergieþ þu mig
ecke DRottenn Gud minn/
verd þu ecke þiarlægur mier-
þlyttu þier til ad standa hia
mier/DROTTenn mitt Ni
alprade/ Psalm. 38.

I annann Mata skalltu
minnast/ad þinn Fwdurlausn
are Herrann IESus doo a
NYRNDR Stundu/ og
biddu. Fyrer þinn bitra Kr
ossens Dauda/ Nialpa þu

mier

mier Herra JESu aþ all
re miñe Reyd.

Minstu nu j þridia Mæ
ta / hvørnenn þu j NYB
Manude hefur jnneluckt
vered j Modurlijfe / og ert
Lifande j þessa Verold Fæ
ddur. Nu med þvi GUD
hefur ecke alleinasta Mynd
ad þig j Modurlijfe / helldr
og so dasamlega j so laung
añ Tijma / þig þar þydt og
þier Vidhallded / so packa
du Gude þijnum Skapara
þar fyrer / þegar þu heyrer

Kluckañ

Kluckann slær NÝR / og
seigdu med David/ JEG
Packa þier þar þyrer/ ad
eg em dasamlega Skapad
ur / merkeleg þa eru þijn
Verk/ og þad sama pecker
mijn Sala vel.

ÞEgar KLuckann slær
TÝR / þa minnstu þeirra
TÝR heilsgu Gud Bod,
orda/hvorneñ þu hefur þau
upfyrirtrodid/og ert Gude þar
þyrer skylldugur um TÝR
þusund Pund/ z þar TÝR

Egyptalands Plagur/ eda alleinasta Tyrannlega/ helldur og so Eilijplega forpinenad.

Peinkt nu j annan Manna/ ad pu ert einn j Tolu peirra TYR Lijkpraa Mana/ med pvi Syndenn helldur prer pra Guds Rijke og skilur pig pra GVDE/ Esa. 59. 2.

Laktu pig pad af Niarta angra/ og minstu j Prida Maka / svo opt sem pu heyrer Klukkuna slaa TYR

Chri-

Christi TYB. Hspud Bel
gisrninga/ sem j aßare Tru
ariñar Grein standa Teikn
ader/ med þeim kantu fyrer
þijn TYBþrälld Synda-
Brot/ad Fridþægiast.

Miñstu j þioorda Ma-
ta/ad GBD villde vegna
TYB Riettlætra og Gud-
hræddra Maña vægia hei-
lu Lande. Stiadu so til/ad
þu siert og so eirn j Bland
soddann TYB / og stattu
stodugur /so sem eirn Obiß
añlegur Mwr.

Þegar Kluckan slær ÆLL
ÆFV/ þa lætta þier þyrst
j Nug koma / hvorneñ þeir
ÆLLÆFV Læresveinar j
Grasgardenum yþergaþu
sin Herra/a moote sine Lof
an/z ad þu med þeim ÆLL
ÆFV a moote þine giord
re Lofan j Skyrneñe/ og j
Kvolldmaltijdareñar Med-
tekningu / hefur morgum
sinum yþergiefed þin Gud-
Medkiendi þad fyrer Gude
og lætta þig angra þad af
Hiarta / svo mun Herrann

JEsus

JESus þig so sem þa ELL
EFR Læresveina sýna/
sem hann yfergaþu / aptur
med sínne Nad og Nalægd
Nugga.

Jaa/so opt sem þu heyrer
Kluckuna slaa ELLEFR/
þa minnstu j annann Maka/
Ad Nvesstadereñ er velge
ingenn unn ELLEFLR z
sijdustu Stund / og þann
nockra standande Jdiulau
sa a Torgenu / hvorium
hann bepalade ad Ervida j

sijnum VINGARde /
Matth. 20. Og peinktu
med pier / Nu er su ELL-
EFTA og sijdasta Stund
eñ / a hverre pinn Herra
JESUS bifalar pier ad
ganga j sinn Vijngard / gac
ktu par fyrer nu a pessare
ELLEFTU Stundu af
Synda Torge pssarar Ver
alldar / a hvorriu pu hefur
opt staded Idiulaus og til
Onytis / og ecke viliad giora
nockud gott / og wirietta Jd
nanarennar Verk / sem

Gude

GUDS er Þocknanlegt.

Þegar þu heyrer Kluck
an slær TÍMA/ þa lattu
þier til Hugar koma / hvad
þin blessade Endurlausna
are hefur lided adur en hñ
gieck til sinnar sarru Pínu/
og beyska Dauda/ sette sig
til Bords med sínum TÍ-
MA Postulum og sagde /
Mig hefur aþ Niarta ept
er langad ad eta þetta
Paska Lamb med ydur/
adur enn eg lijd / hvar

med hann Innsette þa Nes-
logu Kvolldmaltíd.

Nafe nu þinn Endur-
lausnara laungad epter ad
Innsetia sína Kvolldmalt-
íd þyrer sinn Dauda/ Æ
Skyllder þu þa ecke Niart-
anlega lata þig Epterlan
ga/ad Medtaka hana þyrer
þinn Dauda? Því med
soddann Moote kantu med
miklu meyre Fognude ad
ganga til þess sídasta Da
uda Strídz/ enn Fyllenn
þegar þyer hann er stockt

Raudu

Raudu Vijne / med þvi þu
ert med Christi Bloode yþ-
erstocktur. Ja/þu kant þa
mykla betur ad þramhalda
þinne Reisu til þess Hersa-
ga. Nimna Fiallsins / enn
Elias til Fiallsins Horeb/
þa hann var Mettadur ord-
enn med einu Stycke af
Bokudu Braude / og einne
Kønnu Vatns/med þvi þu
ert þa Mettadur vordenn af
þvi rietta MANNA/edur
Nimna Braude/og Dryck-
tadur af þre riettu Aqva vi-

tæ/edur

sæ/ edur Lyfsins VATne.

Svo hefur þu nu heyrt minn Elskulege Christenn Brooder/ hvad þu attt a hvørre Stundu ad minnast/ um alla þijna Lyfsdaga. GVD giefe þier Heilags Anda Naad hier epter ad Nugsa/ I JESV Nafne/ AMEN.

Og vil eg nu enda og Innsigla þessa mijna goodu Bæklinga med þessu Agiæta Psalm Verse.

Einasta
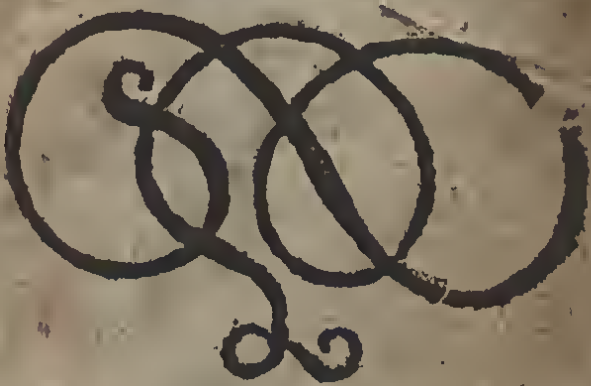
Einasta GUDE sie Æra
og Dyrd/ er sinn Son
sende hingad a Jord/ hann
Stiſre og Stioorne oss
allum samaun / svo vier
hañ Ottunst og Elskum/
AMEN.